

Arrest

nr. 237 250 van 19 juni 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. JACOBS
Kroonlaan 88
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 6 januari 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 december 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 maart 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 april 2020.

Gelet op de beschikking van 18 maart 2020 houdende de annulatie van de terechtzittingen vanaf 18 maart 2020 als preventieve maatregel ter vermindering van de verspreiding van COVID 19.

Gelet op de beschikking van 15 mei 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 juni 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. JACOBS en van attaché G. DESNYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Syrische nationaliteit te bezitten en bent Arabier van etnische origine. U bent afkomstig uit Deir Ezzour, waar u woonde tot aan uw vertrek uit Syrië. U verliet Syrië omwille van uw angst om gerekruteerd te worden en omwille van de escalerende situatie in uw land.

Nadat u Syrië verliet bleef u meerdere maanden in Turkije alvorens naar Griekenland te reizen, waar u woonde van maart 2016 tot september 2019.

U verliet Griekenland op 15 september 2019 waarna u naar België reisde, waar u aankwam op 20 september en zes of zeven dagen later een verzoek om internationale bescherming indiende.

U vreest bij terugkeer naar Griekenland op straat te belanden. U verklaart dat er geen werk is in Griekenland en dat het tijdelijke werk wat u zou kunnen aangeboden worden fysiek werk betreft dat te zwaar zou zijn voor uw zwakke gestel. Bovendien bent u lactose- intolerant en zou u in Griekenland geen gepaste medische begeleiding krijgen. U stelt dat u in ziekenhuizen anders wordt behandeld omdat u vluchteling bent. Bovendien verklaart u dat u toegang wordt geweigerd door Griekse universiteiten omdat u niet aan de inschrijvingsvereisten voldoet.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u uw identiteitskaart, een medisch attest en schooldocumenten voor.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Wat betreft het medisch attest dd. 07.11.2019 met betrekking tot uw mentale gezondheidstoestand moet er op worden gewezen dat de arts symptomen als slaapproblemen, nachtmerries, concentratieproblemen en herbeleven van traumatische gebeurtenissen uit het verleden door triggers, nervositeit, angst, hyperventilatie en paniekaanvallen opsomt en u aanraadt zich te laten begeleiden door een psychiater ter bevestiging van haar vermoeden dat u aan het posttraumatisch stresssyndroom (PTSD) lijdt. Op geen enkele wijze werd PTSD echter aangetoond of medisch onderzocht. Bovendien blijkt nergens uit het attest dat u omwille van uw mentale gezondheidstoestand niet bij machte zou zijn om naar behoren aan de procedure deel te nemen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard.

Uit de documenten in uw administratief dossier blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Volgens het "Eurodac Search Result" dat in uw administratief dossier werd gevoegd, werd u immers reeds internationale bescherming verleend in een andere lidstaat van de Europese Unie in de loop van de voorbije drie jaar (zie de nota "Eurodac Hit 'M'", namelijk Griekenland, waarvan kopie in uw administratief dossier, als interpretatie-instrument van uw "Eurodac Search Result").

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een verzoeker die reeds internationale bescherming in een andere lidstaat van de Europese Unie geniet, niet-ontvankelijk te verklaren.

U verkeert niettemin in de mogelijkheid om elementen aan te brengen waaruit kan blijken dat de bescherming die u in deze lidstaat werd verleend, niet actueel of ontoereikend zou zijn.

In dit geval hebt u geen elementen vermeld waaruit kan blijken dat u Griekenland hebt verlaten wegens een gegronde vrees of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. In het kader van uw verzoek om internationale bescherming doet u uw levensomstandigheden in Griekenland gelden. In het bijzonder haalt u een gebrek aan huisvesting (CGVS, p. 10 en p. 12), tewerkstelling (CGVS, p. 8), toegangsmogelijkheden tot een universiteit (CGVS, p. 7) en medische zorg (CGVS, p. 9) aan.

In dit opzicht geniet u als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. Overeenkomstig het recht van de Unie zijn er aan uw status diverse rechten en voordelen op gebied van werkgelegenheid, sociale bescherming, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie verbonden.

Deze vaststelling wordt niet ondermijnd door het feit dat er zich verschillen kunnen voordoen in de algemene economische toestand tussen de lidstaten van de Europese Unie. Niet alle onderdanen van de Europese Unie hebben een gelijkwaardige toegang tot huisvesting, tewerkstelling en andere sociale infrastructuur. Dit geldt ook voor personen die internationale bescherming binnen de Europese Unie genieten. De vaststelling dat er tussen de lidstaten van de Europese Unie verschillen bestaan met betrekking tot de omvang van de toekenning van rechten aan personen die internationale bescherming genieten, en de mate waarin zij deze rechten kunnen doen gelden, is, wat u betreft, geen vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. U hebt een beschermingsstatus in Griekenland verkregen. Deze lidstaat van de EU is als zodanig gebonden door het recht van de

Europese Unie, dat voorziet in minimumnormen op gebied van rechten en voordelen die voortvloeien uit uw status van persoon die internationale bescherming geniet en waarvan u gebruik kunt maken.

Bovendien volgt uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat hoewel de algemene situatie en levensomstandigheden van verzoekers om internationale bescherming in een lidstaat van de EU kunnen wijzen op een aantal tekortkomingen, de drempel van artikel 3 EVRM niet overschreden wordt voor zover er geen sprake is van een systematisch onvermogen om steun en structuren te bieden aan verzoekers om internationale bescherming (EHRM, Mohammed Hussein en anderen / Nederland en Italië, 27725/10, 2 april 2013). Deze redenering die van toepassing is op verzoekers om internationale bescherming, moet tevens worden gevolgd wanneer het gaat om personen die reeds een internationale beschermingsstatus genieten.

U toont niet aan dat u, die internationale bescherming geniet in Griekenland, geen toegang zou krijgen of gebruik zou kunnen maken van voornoemde rechten en voordelen. U maakt niet in concreto aannemelijk dat u verhinderd was om in Griekenland in de elementaire levensbehoeften te voorzien of om er aanspraak te kunnen maken op bepaalde basisvoorzieningen.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over het feit of u uw internationale beschermingsstatus nog tijdens dan wel na uw verblijf in Griekenland kreeg toegekend. Zo geeft u voor de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) aan dat u in januari of februari 2019 een internationale beschermingsstatus verkreeg in Griekenland maar u uw Griekse verblijfsboekje verscheurde onderweg naar België (DVZ, punt 22). Voor het CGVS verklaarde u echter dat u niet weet of ze u aanvaard hebben of niet (CGVS, p. 5). U stelt dat u nooit een echte verblijfsvergunning hebt gekregen en vervolgt u dat u die mogelijks kreeg na uw vertrek (CGVS, p. 6). Het gegeven dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over het feit of u al dan niet in Griekenland internationale bescherming verkreeg, ondermijnt in ernstige mate de geloofwaardigheid van de verklaringen die u voor het CGVS aflegt inzake uw vrees ten opzichte van Griekenland (supra).

Bovendien blijkt uit de verklaringen die u voor het CGVS aflegt dat u geenszins de intentie had om, eens u een internationale beschermingsstatus werd toegekend, een bestaan uit te bouwen in Griekenland, laat staan dat u daartoe een ernstige poging hebt ondernomen. Zo stelt u dat u na uw laatste interview wel dacht dat u een positieve beslissing zou krijgen, maar dat u niet te lang wachtte (CGVS, p. 9). U stelt dat u wist dat u een verblijfsvergunning zou hebben gekregen als u nog langer bleef (CGVS, p. 15). Gevraagd waarom u dan niet wachtte op de beslissing, stelt u dat het geen nut heeft, niets waard is en niets zou veranderen als u een verblijfsvergunning kreeg (CGVS, p. 10).

Aangaande verklaringen inzake uw vrees ten opzichte van Griekenland - beperkingen op vlak van huisvesting, tewerkstelling, toelatingsvoorwaarden aan bepaalde universiteiten en medische zorg (supra)- dient ten eerste te worden opgemerkt dat bij de beoordeling van de situatie van personen die internationale bescherming werd verleend in Griekenland betreffende de toegang tot werkgelegenheid, onderwijs, sociale bijstand, gezondheidszorg, huisvesting of integratie, in beginsel de omstandigheden van de Griekse onderdanen als maatstaf of standaard gelden, en niet de standaarden die desgevallend van toepassing zijn in andere lidstaten van de EU. Net zoals niet iedere EU-onderdaan op gelijke wijze aanspraak kan maken op dergelijke voorzieningen, geldt dit immers eveneens voor vreemdelingen die internationale bescherming werd verleend binnen de EU. De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen bestaan in de mate waarin aan personen met internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen doen gelden, impliceert bijgevolg geenszins zonder meer een vervolging noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Dit dient daarentegen op concrete wijze te worden aangetoond, rekening houdend met het gegeven dat óók de socio-economische mogelijkheden of perspectieven van de Griekse onderdanen problematisch en complex kunnen zijn op het vlak van bijvoorbeeld sociale huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling. Er dient dan ook te worden herhaald dat u een internationale beschermingsstatus heeft verkregen in Griekenland, dat als EU-lidstaat gebonden is aan het EU-acquis dat voorziet in (minimum)normen inzake rechten en voordelen die verbonden zijn aan uw status en waarvan u gebruik kan maken.

Voorts dient te worden benadrukt dat uit uw verklaringen niet blijkt dat u werk, huisvesting of scholing werd ontzegd wegens één van de criteria van de Vluchtelingenconventie voor de toekenning van de vluchtelingenstatus (politieke of religieuze overtuiging, nationaliteit of ras of het behoren tot een sociale groep). Gevraagd waarom u geen werk vond, stelt u immers dat het te maken heeft met de algemene situatie in Griekenland en dat de Grieken zelf geen werk hebben (CGVS, p. 8). Ook wanneer u gevraagd wordt waarom u in Griekenland geen woning zou kunnen vinden met uw statuut, verklaart u algemeen dat u de situatie daar heel goed kent en u er bijna drie jaar verbleef (CGVS, p. 10). Vervolgens stelt u de vraag hoe u een huis zou kunnen vinden als u geen werk heeft, geeft u aan dat alles met elkaar verbonden is en verklaart u dat u niet kan studeren als u geen woning heeft (CGVS, p.10). Gevraagd waarom u niet naar de universiteit kon, stelt u dat universiteiten geen subsidies ontvangen voor vluchtelingen (CGVS, p.7). Gevraagd naar het antwoord dat u van de door u

aangeschreven universiteiten ontving stelt u dat u het Grieks moest beheersen, een identiteitskaart diende te bezitten en toestemming moest krijgen van de overheid (CGVS, p.7).

Zo wordt in verband met uw verklaringen dat u geen werk vond opgemerkt dat, hoewel u stelt dat u er enkel genoeg verdiende om van te eten, u wel degelijk als tolk Arabisch-Engels hebt gewerkt in Griekenland (ibid.). Uit uw verklaringen blijkt niet dat u daarnaast intensief naar werk hebt gezocht. Gevraagd wat u deed om werk te zoeken geeft u eerst het ontwijkende en algemene antwoord dat u overal gezocht hebt en verwijst u naar de algemene werkloosheid in Griekenland (CGVS, p. 8). Gevraagd hoe u het aanpakte om werk te zoeken, stelt u enkel dat u via internet uw cv heb afgegeven aan alle interim bureaus en dat u via vrienden en kennissen werk zocht (ibid.).

In verband met uw verklaringen over het gebrek aan huisvesting wordt verder opgemerkt dat dit slechts blote beweringen zijn waarvoor u geen begin van bewijs voorlegt. Uit uw verklaringen blijkt bovendien dat u weldegelijk huisvesting genoot gedurende de ganse periode dat u in Griekenland verbleef. Gevraagd of u een woning verkreeg van een organisatie geeft u aan dat u gedurende de hele periode vier à vijf maanden in een woning verbleef, de rest van uw tijd in een opvangcentrum verbleef en de laatste twee maanden in een school woonde (CGVS, p. 10).

Wat betreft uw verklaringen dat u niet naar de universiteit kon, wordt ook opgemerkt dat u deze verklaringen op geen enkele wijze staakt door middel van objectieve bewijsstukken. Bovendien stelt u dat u weldegelijk werd toegelaten tot een Amerikaanse universiteit in Griekenland maar dat u 10.000 euro inschrijvingsgeld diende te betalen (CGVS, p.7).

Tot slot stelt u in Griekenland niet de nodige medische hulp te krijgen om uw lactose-intolerantie te behandelen (CGVS, p. 9). U stelt dat u meermaals niet werd geholpen in een ziekenhuis toen u en er op een andere manier werd behandeld als vluchteling (CGVS, p. 11-12). Ten eerste dient in verband hiermee te worden benadrukt dat u geen documenten neerlegt waaruit blijkt dat u lactose-intolerant bent en dat u als gevolg hiervan een gespecialiseerde behandeling nodig hebt. Bovendien dient te worden vastgesteld dat uit uw verklaringen blijkt dat u weldegelijk over medische bijstand beschikte en u werd doorverwezen naar een gespecialiseerde arts die u weliswaar met eigen middelen diende te vergoeden. Ook verklaart u dat er medische centra bestonden die zich in bussen bevonden en dat u pijnstillers kreeg (CGVS, p. 9 en p. 11).

Met betrekking tot de beoordeling van de situatie waarin u bij terugkeer naar Griekenland dreigt terecht te komen als gevolg van uw fysieke en psychologische problemen (CGVS, p. 9) moet ten slotte worden opgemerkt dat artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus aan personen die beroep kunnen doen op artikel 9ter van dezelfde wet uitsluit. Het betreft personen die op zodanige wijze lijden aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen bijgevolg te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Gelet op de voorgaande vaststellingen, dient er te worden vastgesteld dat uw basisrechten als persoon die internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn in Griekenland en dat uw levensomstandigheden er niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.

De door u neergelegde identiteitskaart en schooldocumenten uit Syrië houden geen verband met de door u opgeworpen vrees ten opzichte van Griekenland en zijn dan ook niet van aard bovenstaande conclusie te wijzigen.

Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening)), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn).

Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS van mening dat na onderzoek van de elementen in uw administratief dossier met recht kan worden aangenomen dat, zelfs als zou het verblijfsdocument dat u werd uitgereikt op basis van de internationale beschermingsstatus die u werd verleend niet meer geldig

zijn, niets erop wijst dat uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is.

Aangezien de geldigheid van uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er daarenboven op dat u niet zou kunnen terugkeren naar [indien gekend, naam van de staat die al internationale bescherming heeft verleend], of dat, mocht dit het geval zijn, uw verblijfsvergunning die verband houdt met uw status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen (naar analogie, RvV 30 maart 2017, nr. 184 897).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Syrië.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In haar verzoekschrift gaat verzoekende partij in op de verschillende motieven van de bestreden beslissing en tracht deze te verklaren dan wel te weerleggen. Zij beroept zich derhalve op de schending van de materiële motiveringsplicht.

2.2.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling die al dergelijke bescherming heeft gekregen in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren, tenzij hij elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend.

2.2.3. Daar waar verzoekende partij in haar verzoekschrift opmerkt dat overeenkomstig artikel 57/6, § 3, derde lid van de Vreemdelingenwet beslissingen die worden genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet getroffen moeten worden binnen een termijn van vijftien werkdagen na ontvangst van het verzoek om internationale bescherming dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden, en dat zulks *in casu* niet geschiedde, wijst de Raad erop dat deze beslissingstermijn een termijn van orde betreft en de Vreemdelingenwet geen sanctie voorziet indien deze termijn wordt overschreden. In tegenstelling tot hetgeen verzoekende partij in haar verzoekschrift poneert, belet de overschrijding van de termijn van vijftien werkdagen de commissaris-generaal niet een beslissing tot niet-ontvankelijkheid van het verzoek om internationale bescherming op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet te nemen.

2.2.4. De Raad bemerkt dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Volgens het 'Eurodac Search Result' dat in haar administratief dossier werd gevoegd, werd haar immers reeds internationale bescherming verleend in Griekenland (administratief dossier, stuk 14, map landeninformatie, Eurodac-hit). Dit wordt niet betwist in het verzoekschrift.

De commissaris-generaal is bijgevolg bevoegd om het verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren met toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling stelt immers als enige voorwaarde dat “*de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie*”. Noch uit deze bepaling, noch uit artikel 33, § 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU van 26 juni 2013 van het Europese Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking), waarvan artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet de omzetting naar nationaal recht vormt, volgt dat – voor zover aan deze voorwaarde is voldaan – de commissaris-generaal gehouden zou zijn om tot andere verificaties over te gaan.

De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissing op omstandige wijze wordt vastgesteld dat verzoekende partij persoonlijk niet concreet aannemelijk heeft gemaakt dat de bescherming die haar in Griekenland verleend werd niet actueel of ontoereikend zou zijn, of dat zij een gegronde vrees in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op het lijden van ernstige schade kan doen gelden ten overstaan van Griekenland. Uit wat volgt blijkt dat verzoekende partij geen concrete elementen bijbrengt die van aard zijn desbetreffende vaststellingen in een ander daglicht te stellen.

2.2.5. Wat betreft de motivering in de bestreden beslissing dat verzoekende partij tegenstrijdige verklaringen aflegt over het feit of zij haar internationale beschermingsstatus nog tijdens dan wel na haar verblijf in Griekenland kreeg toegekend, aangezien zij bij de Dienst Vreemdelingenzaken stelde dat zij in januari of februari 2019 een internationale beschermingsstatus verkreeg in Griekenland maar zij haar Griekse verblijfsboekje verscheurde onderweg naar België, terwijl zij voor het Commissariaat-generaal verklaarde dat zij niet weet of ze haar aanvaard hebben of niet, dat zij nooit een echte verblijfsvergunning heeft gekregen en dat ze die mogelijks kreeg na haar vertrek, stelt de Raad vast dat verzoekende partij thans in haar verzoekschrift aangeeft dat zij in Griekenland een positieve beslissing kreeg inzake haar verzoek om internationale bescherming *“waarna verzoeker in het bezit werd gesteld van de nodige, Griekse, verblijfsdocumenten”*. Hiermee bevestigt zij dan ook het tegenstrijdig karakter van haar eerdere verklaringen dienaangaande, en dient te worden vastgesteld dat zij thans toegeeft wel degelijk een internationale beschermingsstatus te hebben verkregen in Griekenland vóór haar vertrek aldaar en ook de nodige verblijfsdocumenten te hebben verkregen. Het gegeven dat zij hierover tegenstrijdige verklaringen aflegt, ondermijnt in ernstige mate de geloofwaardigheid van de door haar voorgehouden vrees ten opzichte van Griekenland.

2.2.6. Waar verzoekende partij in haar verzoekschrift verwijst naar de algemene situatie in Griekenland voor internationaal beschermden en dienaangaande verschillende internationale rapporten als bijlage bij haar verzoekschrift voegt (bijlage 2), bemerkt de Raad dat dergelijke informatie weliswaar een belangrijk aspect kan vormen bij de globale beoordeling van het verzoek om internationale bescherming, doch zulke informatie *an sich* volstaat niet om *a priori* te besluiten dat de geboden bescherming in hoofde van eenieder die in Griekenland internationale bescherming werd verleend, niet langer effectief of ontoereikend zou zijn. Het komt aan verzoekende partij toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de bescherming die haar in Griekenland verleend werd, te weerleggen, waar zij, zo blijkt uit wat volgt, in gebreke blijft.

2.2.7. Daar waar verzoekende partij in haar verzoekschrift opnieuw wijst op haar leefomstandigheden in Griekenland en stelt dat zij er geen toegang had tot de hulpverlening, onderstreept de Raad evenwel dat verzoekende partij nog steeds niet concreet aantoonde dat zij daadwerkelijk verhinderd was om in Griekenland in haar elementaire levensbehoeften te voorzien of om er aanspraak te kunnen maken op bepaalde basisvoorzieningen. De Raad benadrukt hierbij dat de individuele situatie en persoonlijke ervaringen van verzoekende partij in Griekenland van wezenlijk belang zijn bij de beoordeling van het verzoek, waar het aan verzoekende partij toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de aan haar in Griekenland verleende bescherming te weerleggen. In navolging van het Hof van Justitie van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, blijkt immers dat het beginsel van wederzijds vertrouwen tussen EU-lidstaten vereist dat België, behoudens uitzonderlijke omstandigheden, ervan uitgaat dat Griekenland en alle andere lidstaten het Unierecht en met name de door dat recht erkende grondrechten in acht nemen. Bijgevolg moet in het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel worden aangenomen dat de behandeling van personen die een internationale bescherming genieten, in elke EU-lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, het Vluchtelingenverdrag en het EVRM (HvJ 19 maart 2019, “Ibrahim e.a.”, overweging 84-85 e.v.). De Raad onderstreept dat verzoekende partij dit vermoeden slechts kan weerleggen wanneer zij aantoonde dat de door Griekenland geboden bescherming niet langer effectief of toereikend zou zijn, met name dat er in Griekenland sprake is van structurele of fundamentele tekortkomingen of tekortkomingen die bepaalde groepen van personen raken, die een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken waardoor de terugkeer van verzoekende partij naar Griekenland tot gevolg heeft dat zij vanwege haar bijzondere kwetsbaarheid, buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen. Deze toestand van zeer verregaande deprivatie bestaat wanneer verzoekende partij niet in staat is om te voorzien in haar meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en haar in een toestand van achterstelling brengt die

onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 19 maart 2019, "Ibrahim e.a.", overweging 90 e.v.).

In casu wordt in de bestreden beslissing echter vastgesteld dat in voorliggend geval, na een individueel en inhoudelijk onderzoek van het geheel van de elementen die voorliggen, kan worden vastgesteld dat verzoekende partij niet aantoonbaar dat haar levensomstandigheden in Griekenland de vereiste drempel van zwaarwichtigheid zullen bereiken. In het bijzonder wordt in de bestreden beslissing inzake de verklaring van verzoekende partij dat zij er geen toegang had tot werk, huisvesting, scholing en medische zorg vastgesteld dat (i) uit de verklaringen van verzoekende partij blijkt dat zij geenszins de intentie had om, eens haar een internationale bescherming werd toegekend, een bestaan uit te bouwen in Griekenland; (ii) uit haar verklaringen niet blijkt dat haar werk, huisvesting of scholing werd ontzegd wegens één van de criteria van de Vluchtelingenconventie; (iii) verzoekende partij wel degelijk als tolk Arabisch-Engels heeft gewerkt in Griekenland; (iv) uit haar verklaringen niet blijkt dat zij daarnaast intensief naar werk heeft gezocht; (v) uit haar verklaringen blijkt dat zij gedurende de ganse periode dat zij in Griekenland verbleef huisvesting genoot; (vi) zij haar verklaringen dat zij niet naar de universiteit kon op geen enkele wijze staft door middel van objectieve bewijsstukken en uit haar verklaringen bovendien blijkt dat zij wel degelijk werd toegelaten tot een Amerikaanse universiteit in Griekenland maar dat zij 10.000 euro inschrijvingsgeld diende te betalen; (vii) uit haar verklaringen blijkt dat zij wel degelijk over medische bijstand beschikte, dat zij werd doorverwezen naar een gespecialiseerde arts die zij weliswaar met eigen middelen diende te vergoeden, dat er medische centra bestonden die zich in bussen bevonden en dat zij pijnstillers kreeg.

De Raad stelt vast dat verzoekende partij dienaangaande niet verder komt dan het louter tegenspreken van voormelde motivering aangezien zij slechts volhoudt dat zij in Griekenland geenszins toegang had tot enige hulpverlening. Zij onderneemt geen enkele poging om voormelde motivering met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen. Dergelijk verweer biedt geen soelaas en desbetreffende motivering blijft dan ook onverminderd overeind.

2.2.8. De Raad besluit dat verzoekende partij niet *in concreto* aannemelijk maakt dat de bescherming die haar in Griekenland wordt verleend niet actueel of ontoereikend zou zijn, of dat zij er een risico loopt op vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin of op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

2.2.9. Gelet op het voorgaande, stelt de Raad vast dat verzoekende partij geen elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die haar reeds werd toegekend in Griekenland.

2.2.10. Ter terechtzitting brengt verzoekende partij per aanvullende nota nog een getuigenis van de coördinator van het *Mazi Housing Project* in Griekenland d.d. 14 februari 2020, een medisch attest d.d. 8 februari 2020 en een psychologisch attest d.d. 25 februari 2020 aan. De Raad is evenwel van oordeel dat deze stukken geen afbreuk doen aan bovenstaande vaststellingen.

Wat betreft de getuigenis van de coördinator van het *Mazi Housing Project* in Griekenland, bemerkt de Raad vooreerst dat daar waar in deze getuigenis de situatie waarin verzoekende partij zich bevond in Griekenland wordt uiteengezet en er in het bijzonder op wordt gewezen dat verzoekende partij geen toegang had tot huisvesting, werk en scholing, verzoekende partij reeds gelijkaardige verklaringen aflegde omtrent haar situatie. De loutere herhaling van elementen die reeds door verzoekende partij werden aangehaald, doet evenwel geen enkele afbreuk aan de concrete vaststellingen dienaangaande in de bestreden beslissing en waaruit duidelijk blijkt dat verzoekende partij geenszins de intentie had om, eens haar een internationale bescherming werd toegekend, een bestaan uit te bouwen in Griekenland, dat zij wel degelijk als tolk Arabisch-Engels heeft gewerkt in Griekenland, dat zij daarnaast niet intensief naar werk heeft gezocht, dat zij gedurende de ganse periode dat zij in Griekenland verbleef huisvesting genoot, dat zij haar verklaringen dat zij niet naar de universiteit kon op geen enkele wijze staft door middel van objectieve bewijsstukken en uit haar verklaringen bovendien blijkt dat zij wel degelijk werd toegelaten tot een Amerikaanse universiteit in Griekenland maar dat zij 10.000 euro inschrijvingsgeld diende te betalen en dat zij wel degelijk over medische bijstand beschikte. Waar in de getuigenis nog verwezen wordt naar de algemene situatie in Griekenland, herhaalt de Raad dat dergelijke informatie *an sich* niet volstaat om *a priori* te besluiten dat de geboden bescherming in hoofde van eenieder die in Griekenland internationale bescherming werd verleend, niet langer effectief of ontoereikend zou zijn, en dat het aan verzoekende partij toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de bescherming die haar in Griekenland verleend werd, te weerleggen, waar zij evenwel in gebreke blijft. Waar in de getuigenis overigens wordt gewezen op de moeilijkheid voor jonge alleenstaande mannen om huisvesting te vinden, doordat hen zelden een accommodatie wordt toegekend, wijst de Raad erop

dat uit de Facebookpagina van de organisatie *Mazi Housing Project* – waarnaar een link vermeld staat in de getuigenis – blijkt dat deze organisatie accommodatie en bijstand aanbiedt aan jonge mannen zonder onderdak. Derhalve blijkt dat er in Griekenland eveneens initiatieven bestaan waar jonge alleenstaande mannen terecht kunnen indien zij geen onderdak hebben.

Aangaande het medisch attest d.d. 8 februari 2020 betreffende de glutenintolerantie waarmee verzoekende partij kampt, de bijgebrachte informatie over het dieet dat bij dergelijke glutenintolerantie gevolgd moet worden en het psychologisch attest d.d. 25 februari 2020 omtrent de psychologische problemen van verzoekende partij, wijst de Raad erop dat verzoekende partij evenwel niet aantoont dat zij omwille van haar medische en/of psychische problemen bijzonder kwetsbaar is nu zij niet aantoont dat zij geen toegang heeft tot medische zorgen in Griekenland en verder evenmin aantoont dat deze medische en/of psychische problemen van die aard zijn dat zij haar verhinderen zich zelfstandig staande te houden in de maatschappij en haar rechten te effectueren waardoor zij dreigt in een situatie van verregaande materiële deprivatie terecht te komen. Wat betreft de beoordeling van de situatie waarin zij bij terugkeer naar Griekenland dreigt terecht te komen als gevolg van haar fysieke en psychologische problemen, wordt in de bestreden beslissing voorts terecht opgemerkt dat verzoekende partij voor de beoordeling van medische elementen zich dient te richten tot de geëigende procedure, zijnde een aanvraag voor machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Daar waar verzoekende partij in haar aanvullende nota nog verwijst naar de coronacrisis en duidt op de negatieve impact hiervan op de Griekse economie en de Griekse gezondheidszorg, waaromtrent zij verschillende nieuwsartikels bijbrengt, stelt de Raad vast dat ook deze informatie *an sich* niet volstaat om te besluiten dat de geboden bescherming in hoofde van eenieder die in Griekenland internationale bescherming werd verleend, niet langer effectief of ontoereikend zou zijn, en dat het derhalve aan verzoekende partij toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de bescherming die haar in Griekenland verleend werd, te weerleggen, alwaar zij evenwel manifest in gebreke blijft. Bovendien treffen de door deze pandemie veroorzaakte moeilijke economische situatie en druk op de gezondheidszorg niet alleen de personen aan wie een internationale bescherming werd verleend, docht de totale Griekse en Europese bevolking.

2.2.11. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien juni tweeduizend twintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT